

Aportació col·lectiva de la xarxa d'associacions creients LGTBI+ d'Espanya al procés sinodal

A l'atenció de la Secretaria General del Sínode:

Les associacions creients LGTBI+ d'Espanya que subscriuen aquest document hem acceptat amb il·lusió la proposta de participar en el Camí Sinodal. Entenem que aquesta invitació és universal i, per tant, inclou també aquells que fins ara hem estat bandejats en els marges de la pastoral. Volem compartir amb tota l'Església per mitjà del canal que se'ns ofereix per a la preparació del Sínode de la Sinodalitat, la manera en què l'Esperit Sant s'ha fet present d'una forma singular en la nostra realitat de persones LGTBI+, així com en la de les nostres mares i pares, tot permetent-nos acollir l'amor de Déu manifestat en la nostra diversitat. Igualment ens sentim animats pel mateix Esperit per demanar a l'Església que aprofundeixi durant el Sínode en alguns canvis necessaris d'actitud i de doctrina, ja començats en relació a les persones LGTBI+.

Durant aquest procés sinodal només una de les diòcesis espanyoles de les que som membres ha demanat parlar amb nosaltres, i en d'altres tres s'han mantingut contactes informals. En canvi, d'altres no han respost quan els vam proposar reunir-nos amb els seus representants per dialogar. Això no és altra cosa que una evidència més de quant sovint ens trobem amb dificultats i fins i tot rebuig en la nostra pròpia comunitat eclesial per poder viure i expressar allò que som, sentim i desitgem, cosa que provoca un gran patiment personal, familiar i comunitari. Tanmateix, per part nostra, com a membres de la comunitat eclesial, estem disposats a seguir dialogant i bastint ponts amb les diferents instàncies eclesials: parròquies, diòcesis, congregacions religioses i moviments.

L'Església sinodal és la formada per homes i dones de cor obert, Església que anuncia la joia de l'Evangelí i en la que totes i tots caminem junts. Església que es mou per la força de la Paraula de Jesús: *Jo soc el Camí, la Veritat i la Vida*. És l'Església-Poble de Déu que prioritza la misericòrdia, constituïda per persones disposades a deixar-se portar per l'Esperit, creant un "caminar junts" propi, sense excepcions, sense exclusions. Un lloc on la Tradició i la Doctrina no són un obstacle per fer Comunitat.

Tanmateix, hi ha Grups d'homes i dones LGTBI+ cristians que estem decidits a reivindicar la nostra pertinença a l'Església i, per tant, convocats al camí de la sinodalitat. Els nostres companys de viatge han de saber que la nostra vida és una experiència contínua de l'amor que Déu ens té. Se'ns diu que estem en pecat i per això ningú millor que nosaltres coneixem el que és perseverar en l'amor del Pare. Se'ns insulta i persegueix i per això hem après misericòrdia i perdó.

El camí de la sinodalitat només és possible si hi ha escolta recíproca i diàleg sincer. L'Església es troba en deute d'escolta cap als col·lectius allunyats, exclosos i marginats, particularment amb les persones divorciades i amb la realitat de les que formen el col·lectiu LGTBI+. Les persones amb orientació sexual o identitat de gènere diverses no són fruit d'una capriciosa "ideologia de gènere". La seva existència real com a part inherent i pròpia de la naturalesa humana ve demostrada des de la biologia, la psicologia, la psiquiatria, l'antropologia i d'altres ciències, i no respon a un mer caprici o a una immaduresa de la personalitat auto induïda i perniciososa.

Les persones LGTBI+ estem en l'Església amb una actitud de diàleg serè i respectuós. Tanmateix, la incomprensió i les situacions de rebuig, que hem experimentat de vegades, han motivat, si fos possible, a afirmar la nostra fe i perseverar en una voluntat de diàleg sincera i compromesa amb tota la comunitat cristiana que es construeix des de la trobada, el diàleg i la comunió, des d'allò que ens uneix i ens enriqueix en la diversitat.

A més, creiem que entre els dons valuosos amb que Déu ens ha sadollat, està el de la pròpia afectivitat, reflex de la capacitat que tenim per estimar Déu i el proïsme. Per això podem ser, i de fet ho som, exemple d'itineraris de conciliació entre afectivitat i fe. Aquesta convicció prové d'un procés d'escolta de nosaltres mateixes pregon, madurat i discernit, als altres i al Déu que ens parla en la nostra realitat quotidiana.

El nostre camí en l'Església és un camí acompanyat d'altres col·lectius marginats. Per això no ens podem oblidar el paper de la dona en l'Església. Les persones LGTBI+ anem fent camí junt amb elles. Tanmateix, no podem ni volem negar la realitat, necessària per començar un diàleg eclesial autèntic. Totes i tots els batejats formem part de l'Església, i és el mateix Jesucrist el qui ens demana caminar junts. Jesús es presenta a si mateix com *el Camí, la Veritat i la Vida*. Però en realitat, en aquest camí marcat pel Messies hi ha preferències, drets negats i exclusions manifestes. La imatge que s'ofereix és la d'un camí del que es van apropiat aquells que marquen la doctrina i la tradició, tot vorejant els diversos viarany paral·lels pels que camina la resta del poble de Déu, sense ni tan sols ocasió per sentir-se part de l'Església.

De vegades tenim la sensació de que les persones LGTBI+ en l'acció pastoral som invisibles. Fa l'efecte de que no existim ni en les homilies ni en cap manifestació pastoral, excepte en casos comptats que no solen ser precisament positius. Experimentem una doble vara de mesurar que depèn molt de qui sigui el ministre de torn que ens atengui, i això no és acceptable. Hem viscut pressions de diferent tipus: pastorals, laborals, familiars, per abandonar un encàrrec, un treball i fins i tot una missió pastoral per causa de la nostra condició.

La nostra realitat està deixada al marge expressament i, de fet, estem habituades a situar-nos en les fronteres de l'Església. El col·lectiu LGTBI+, les persones divorciades o les persones consagrades que van deixar el seu ministeri per casar-se, i per descomptat la dona, apartada per la tradició del sagrament de l'Orde, per la qual cosa la seva capacitat de decisió en l'Església se situa per sota la de l'home.

Trobem a faltar una DENÚNCIA PROFÈTICA. Així com existeixen manifestacions de recolzament i denúncia oficial d'altres realitats (dones i immigrants), s'oblida que la LGTBIFOBIA, tal com estableix la ONU, és una vulneració més dels drets humans. S'invisibilitzen les persones LGTBI+ que fugen dels 70 països del món on es condemna aquesta realitat a pena de presó o dels 5 en què s'aplica la pena de mort, i de totes aquelles que cada any demanen asil per salvar la vida. Aquest silenci resulta dolorós i còmplice de la injustícia.

Els nostres companys de viatge han de conèixer que la realitat LGTBI+ ha estat tradicionalment invisibilitzada i condemnada, tot obligant-nos a viure una falsa doble vida, tot negant-nos a nosaltres mateixos per poder sentir-nos acceptats dins de l'Església i les seves estructures. Se'ns ha obligat a mantenir enterrats els talents que Déu ens va concedir com a fills i filles seus, com si fossin alguna cosa dolenta malgrat que provenen de Déu mateix.

Aquesta experiència de rebuig ha provocat en el col·lectiu LGTBI+ -i en altres realitats allunyades- i es tradueix en l'abandonament de l'Església i fins i tot en l'apostasia de moltes persones. Aquesta postura procedeix del plantejament intransigent dels documents doctrinals (*Declaració sobre certes qüestions d'ètica sexual*, Sagrada Congregació per la Doctrina de la Fe, 29/12/1975, i la *Carta als bisbes de l'Església catòlica sobre l'atenció pastoral a les persones homosexuals*, Congregació per a la Doctrina de la Fe, 1/10/1986) que contenen una visió no conforme als estudis de les ciències humanes, i que donaran lloc a la formulació dels números 2357, 2358 i 2359 del Catecisme de l'Església Catòlica.

Els intents de diàleg institucional, menys en algunes excepcions, han estat finalment invisibles, demanant-nos discreció, tenint una incidència escassa o nul·la en l'Església local. La realitat de les famílies formades per persones LGTBI+ és també una realitat invisible i, en ocasions, l'accés als sagraments dels nostres fills (que és un dret de tot fidel batejat) depèn de l'actitud "bonista" del ministre amb qui ens trobem.

Passa el mateix amb la dona trans en situació de prostitució, que no entra dins de la categoria eclesial del que alguns anomenen "marginats". En general el conjunt de persones trans manifesten en la història de la seva relació amb l'Església haver tingut alguna situació de rebuig, patiment o incomprensió, quan no de burla i de manca de respecte cap a la seva condició, per part d'algun ministre. L'acceptació de la realitat de la bisexualitat i la intersexualitat, simplement no es considera en l'àmbit eclesial.

Malgrat aquestes dificultats, volem una Església Mare, disposada a tractar-nos com a filles, que s'apropi amb a intenció de conèixer-nos i d'eliminar el prejudicis que generen odi.

Aprofitem l'oportunitat de diàleg per fer un seguit de suggeriments que cal que siguin tinguts en compte com a necessaris, com a camí per implementar la realitat del col·lectiu LGTBI+ en l'Església.

Per tot el que hem expressat anteriorment i amb tot respecte,

PROPOSEM

- **ACOLLIDA I PLENA INTEGRACIÓ.** Les persones LGTBI+ han de ser acollides realment i plenament en el si de l'Església, en idèntiques condicions que les de qualsevol altra persona batejada. No es pot fer dependre la seva participació plena a que facin renúncies identitàries o de relació interpersonal. Cadascuna de les persones LGTBI+ han de ser admeses com un membre més, insubstituïble, per completar el cos místic de Crist, estimat per Déu tal com és, regal de la seva diversitat, integrat en el poble de l'Església. Demanem la consecució de l'ideal d'una comunió plena entre tots els batejats, on la realitat de la diversitat estigui present en tots els àmbits eclesials. Som conscients de que s'estan produint experiències reals d'aquesta pastoral LGTBI+, i ens sembla urgent que s'estableixin criteris comuns clars en l'àmbit pastoral, que evitin l'arbitrarietat de la persona responsable de torn.
- **REFLEXIO ECLESIAL.** Convidem els nostres pastors de l'Església Catòlica a una reflexió serena i un apropament a la realitat LGTBI+. D'aquesta manera l'Església seria un referent moral per a l'acollida amorosa de totes les persones, a la manera de l'amistat social a que ens convida *Fratelli Tutti*.
- **DOCTRINA.** Per tal que l'acollida i la integració siguin plenes cal revisar alguns aspectes de la doctrina en relació amb les persones LGTBI+. Per als cristians, la referència última i central és l'Evangeli. En moltes ocasions apareix Jesús mateix

acollint a cada persona que se li apropa en recerca d'ajuda: la samaritana, l'adúltera, el fill pròdig, el centurió... L'afirmació del Catecisme de l'Església catòlica sobre "la inclinació objectivament desordenada" hauria de ser revisada i eliminada, a la llum dels coneixements científics actuals i a la realitat social actual, perquè provoquen el seu allunyament de l'Església i generen la discriminació d'aquestes persones. Caldrà revisar altres documents que realitzen afirmacions en aquesta mateixa línia de rebuig i que estan a la base d'aquesta afirmació. Per això sol·licitem la creació d'un grup de reflexió sobre el gènere des d'instàncies més universals com pot ser l'àmbit vaticà, on nosaltres ens comprometem des de la rica diversitat que constitueixen els nostres grups (on hi ha psicòlegs, professionals de diverses àrees, teòlegs, etc) a contribuir amb la nostra aportació, treball i reflexió. Grup que pugui tenir la seva ramificació en els diferents àmbits nacionals i diocesans.

- **ACOLLIDA EN LES FAMÍLIES.** Cal acompanyament i formació per part de l'Església a les famílies, perquè en la nostra realitat hem conegut, amb tristesa, casos en que famílies cristianes amb fills o filles LGTBI+ els rebutjaven en conèixer la seva diversitat sexual. L'Església Universal es manifesta primerament en l'església domèstica, que ha de ser la primera manifestació palpable de l'acollida plena i amorosa de tots els seus membres, independentment de la seva orientació o identitat sexual, per tal que puguin descobrir i viure plenament la seva realitat en un context familiar. Demanem a la nostra Església que recolzi activament aquestes esglésies domèstiques familiars, per tal que acullin tots els seus membres amb el mateix amor amb el que Déu ens acull a tots els seus fills i filles. Sol·licitem que es tingui present, es respecti i s'implementi en les diòcesis en número 250 de la *Amoris Laetitia*.
- **ACCÉS ALS SAGRAMENTS.** Necessitem urgentment revisar la teologia dels sacraments per les seves implicacions en la vida pastoral de l'església, ja que la vida sacramental és l'aliment de la fe, per a tota la comunitat. Els sacraments suposen la manifestació comunitària de l'acollida plena i sense discriminació. Les persones LGTBI+ han de tenir accés a tots els sacraments en les mateixes condicions que la resta dels membres de l'Església, molt especialment els sacraments de missió o de servei: l'Orde i el Matrimoni. Tenim experiència de que el seu testimoni de vida enriqueix d'una manera única i insubstituïble la vida de fe comunitària.
- **ACOLLIDA EN PARRÒQUIES I COMUNITATS.** Amb la finalitat d'afavorir que l'acollida sigui efectiva i no es retardi, és recomanable impulsar des de les parròquies i comunitats l'acceptació i la integració de les persones LGTBI+ de manera proactiva, tot promovent activitats de sensibilització de la comunitat, que permetin la integració dins de la vida comunitària. Els responsables prestaran una atenció especial a l'acompanyament d'aquestes persones i del seu entorn, ja que malauradament sovint són font de conflicte en el si de les famílies. A més, en la línia de la protecció dels menors implementada per Francesc, sol·licitem garantia de protecció i acompanyament per als infants i adolescents LGTBI+, de manera que puguin créixer en la fe, també en un entorn segur, com la resta de menors.
- **EDUCACIÓ.** La dimensió educativa de l'Església, a través de l'activitat catequètica i les institucions catòliques d'ensenyament, ha d'incorporar la reflexió sobre la realitat LGTBI+ dins dels programes formatius, amb una perspectiva d'acceptació i acollida incondicional. Proposem, a més, als col·legis catòlics la possibilitat de declarar-se entorns segurs, tot manifestant de manera clara i pública el seu rebuig a qualsevol tipus de delictes d'odi, entre els que es troba la LGTBIFÒBIA.

A més, proposem seguir implementant programes d'educació afectivo-emocional en els seminaris i noviciats. Tenir ministres equilibrats en aquest camp serà fonamental per fer un procés de camí conjunt i d'acceptació.

- **VISIBILITZACIÓ.** Les persones LGTBI+ ja són dins de l'Església, com sacerdots, consagrats i consagrades, laiques en les parròquies i moviments eclesials. Tanmateix, moltes d'elles viuen en secret la seva orientació o identitat sexual, algunes perquè no són capaces de reconèixer-la i acceptar-la, d'altres perquè, tot reconeixent-la, tenen por a manifestar-se a la comunitat. Amagar el que són de manera permanent els provoca una ferida i els impedeix de viure plenament la seva vocació en comunitat. Hem de facilitar la "visibilitat" per tal que siguin acollides amb la seva realitat, puguin transformar les seves comunitats per dins i facilitin l'acollida d'aquelles persones que van decidir o es van veure obligades a aquedar-se fora.
- **PETICIÓ DE PERDÓ.** L'acollida a la que convidem a l'Església comporta el reconeixement d'anys de rebuig i discriminació, amb conseqüències terribles de dolor i de ruptura interior per a les persones LGTBI+ que estaven integrades dins del si de l'Església. Hem de demanar perdó de manera pública, des de l'àmbit de l'Església Universal fins a la particular i des de cada parròquia, pel mal causat a tantes persones estimades per Déu d'una forma diferent, però rebutjades per la seva Església.

A tots i totes ens queda seguir treballant en el si de l'Església a la que estimem, en la que hem conegut a Jesús, el totalment inclusiu, perquè sigui cada dia més acollidora. Que Déu vulgui que els talents, regalats als creients amb diverses sexualitats i identitats de gènere segueixin multiplicant-se per posar-los al servei del seu Regne, amb la col·laboració dels nostres pastors.

Demanem que l'Esperit ens guiï en aquest caminar comunitari, i agraïm la possibilitat de poder contribuir-hi com a membres de l'Església.

Signants:

- o **Associació Cristiana de Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals - ACGIL (Catalunya)**
- o **BETANIA LGTBI+ - Bilbao (Euskadi)**
- o **CHRISMUR Cristianos LGBTQI+ (Región de Murcia)**
- o **CRISMHOM Comunidad cristiana LGTBI+H. Asociación de diversidad sexual e identidad de género (Comunidad de Madrid)**
- o **CRISTIANOS TRANS (España)**
- o **Espacio de diversidad LGTBI - CVX-San Ignacio-Valencia (Comunitat Valenciana)**
- o **Grupo de Espiritualidad «La Casita»- Santa Cruz de Tenerife (Islas Canarias)**
- o **Grupo de Fe Y Espiritualidad - FELGTTBI+ (España)**
- o **ICHTHYS Comunidad y Asociación de Cristianas y Cristianos LGTB+H de Sevilla (Andalucía)**
- o **M.H.C. Nueva Magdala (Comunidad de Madrid)**
- o **PADIS Canarias (Islas Canarias)**
- o **PADIS+G Sevilla (Andalucía)**